

nemlig gaaet ud fra den Anskuelse, at den bestaaende Lovgivning allerede hjemler Ret til, paa Landet at forhandle en stor Deel af de Gjenstande, som ere omtalte i Loven, og som Høkerhandelen skal besatte sig med; men naar det nu fremtræder ved en ny Lov som Noget, det, som det hedder i den 1ste Deel af § 1, „Herefter er tilladt at handle med“, saa vil der derved gives et meget væsentligt Bidrag til at forstaae den tidligere Lovgivning paa en mere indskrænket Maade, og naar man seer hen til Lovens øvrige Bestemmelser, troer jeg, at det vil kunne have en temmelig skadelig Indflydelse. Man vil erindre, at efter en senere Paragraph i det ærede Udvalgs Forslag skal den Høkerhandel, som Loven tilligter, ikke kunne drives i et District, som ligger indenfor $\frac{1}{2}$ Mills Afstand fra den nærmeste Kjøbstad; naar altsaa denne Lov bliver antaget, saa vil det være et Middel til at fortolke den tidligere Lovgivning saaledes, at de paagjældende Lovbestemmelser af den Grund ikke hjemle Ret til paa Landet at forhandle slige Gjenstande i den Udstrækning, som det ellers kunde antages efter den ældre Lovgivning, og saa vilde en saadan indskrænkende Lovfortolkning af de ældre Lovbestemmelser komme til Anvendelse paa den Handel, der drives inden denne Afstand fra den nærmeste Kjøbstad; men det er dog Noget, som i højeste Maade vilde være ubilligt; thi de Artikler, hvorom der her nærmest er Spørgsmaal, er navnlig saadanne Producter, som her nævnes, Smør, Ost, Kjød, Flesk, Fisk osv., ja endogsaa Muursteen. Man vil ogsaa erindre, at, om der end etableres Høkerhandel, saa er det ikke sagt, at den udøves i den fulde Udstrækning, som Loven hjemler, og saa bliver der Spørgsmaal om, hvorvidt de Betingelser, som Loven i de følgende Paragrapher har sat for Høkerhandlers Udøvelse, ogsaa skulle bringes i Anvendelse med Hensyn til en saadan Handel, som drives i et mindre Omfang. Jeg troer derfor, at man ved Loven bør undgaae at bruge en Affattelse, der kan lede til en mindre rigtig Fortolkning af den ældre Lovgivning. Jeg maa saaledes holde for, at det vilde være rigtigt at tilføje en ny § 5; men jeg maa ogsaa ansee det for hensigtsmæssigt, at de af mig foreslaaede Forandringer i

§ 1 vedtages, idet jeg ikke kan see, at Udvalget eller den ærede Forslagsstiller, kunde have Noget derimod.

Jeg skal i Forbindelse hermed tillade mig at omtale en anden Gjenstand med Hensyn til § 1, og derpaa henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed. Denne Paragraph bestaaer af 2 Dele, og jeg antager, at det ved Affattelsen deraf har været Hensigten at antyde i den første Deel saadanne Gjenstande, med hvilke Handelen efter den nu bestaaende Lovgivning kunde ansees for fri, og derimod i den sidste Deel at indbefatte saadanne Gjenstande, til hvis Forhandling der behøves Bevilling. Men blandt disse Gjenstande, som saaledes nævnes i den sidste Deel af § 1, er der 3 Gjenstande, som jeg troer det vil være rigtigst at flytte op i den første Deel af Paragraphen. Dersom ikke en saadan Tanke har ligget til Grund for Paragraphens Affattelse, saa kan jeg ikke see, hvilken Grund der har været dertil. De 3 Gjenstande, som jeg saaledes mener, der burde flyttes op i den første Deel af Paragraphen, ere Lys, Svovlsulfur og Træskoer, hvilke 3 Gjenstande upaatvivleligt bør være frie, og jeg skal henstille denne Bemærkning til det ærede Udvalgs Overveelse.

Endnu maae jeg henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa en Tvivl, som er opstaaet hos mig ved § 1, nemlig om de Artikler, som skulle være Gjenstand for den her tilladte Høkerhandel, skulle være saadanne, som produceres heri Landet ved Landbrug, Agerdyrkning og Fiskeri, eller om der ogsaa derunder kunde indbefattes Artikler af denne Beskaffenhed, som ere indførte, og som man altsaa nærmest maae kalde egentlige Kjøbmandsvarer. Jeg ledes til dette Spørgsmaal fornemmelig derved, at der i den første Deel er nævnt Hør og Hamp; det er ganske vist, at det er Producter, som ogsaa frembringes heri Landet, men kun i en meget ringe Grad, og den største Deel af disse Artikler, som forhandles og bruges heri Landet, ere dog indførte. Jeg har forudsat, at det var Udvalgets Forstaaelse af Loven, at det skulde være tilladt at handle med disse Gjenstande, enten de vare producerede heri Landet eller i Udlandet, men jeg har tvøet, at det med Hensyn til Lovens